

Citaten uit

Udink, Betsy; 'We gaan het land zuiveren'

Tayyip Erdoğan en zijn islamitisch fascistische leermeester – De Groene Amsterdammer, 28 mei 2015

Bij de Turkse parlementsverkiezingen op 7 juni vraagt president Erdoğan de kiezers om een grondwetswijziging die van hem een *baş yüce* maakt, Verheven Leider, een term van zijn favoriete dichter en islamitische fascist Necip Fazıl Kısakürek.

[...]Als herboren moslim werd Necip Fazıl een van de belangrijkste geesten van de Turkse politieke islam. [...]President Recep Tayyip Erdoğan was in zijn studententijd al in de ban van Necip Fazıl Kısakürek. [...] Het islamitische Turkije waaraan Erdoğan bouwt, noemt hij 'Nieuw Turkije'. Dat hij daaraan kan werken, zei hij [...], heeft hij te danken aan Necip Fazıl. Hij wil het Turkse parlementaire systeem omzetten in een presidentieel systeem. 'Geavanceerde democratie', noemt hij dit bestel. [...] In de nieuwe constitutie zal alle macht in handen komen van één man, de president van de republiek. [...] ... zodat 'de wil van het volk beter tot zijn recht komt en het snel resultaten zal zien'. De Turkse president-nieuwe-stijl heeft trekken van de *baş yüce* (spreek uit: basj-juuse), Verheven Leider, uit de blauwdruk van Necip Fazıl voor een islamitisch regime. [...]

[... Fazıl schreef in het Osmaans, dan nu nog nauwelijks verstaanbaar is, sinds Atatürk taal en schrift moderniseerde: europeaniseerde. Het Osmaans is nu weer een verplicht vak op de scholen. ...]

Het is een voorproefje van wat het presidentieel systeem, de geavanceerde democratie zal zijn: Erdoğan die 'de wil van het volk' uitvoert en 'snel resultaat' boekt met zijn autocratische manier van regeren. Turkse islamisten staan achter hem. [...] De tijden van het machtige Ottomaanse wereldrijk, daar moet Turkije naar terug. [...]

Politieke partijen bestaan niet in het systeem van Necip Fazıl; in de opvatting van Erdoğan in feite ook niet, daarin bestaat maar één partij, die van hem: de AKP, de Partij voor Rechtvaardigheid en Ontwikkeling. Andere partijen zijn 'verraders' die het vaderland verkopen aan duistere buitenlandse samenzweerders. 'De wil van de natie', de *milli irade*, heeft de afgelopen dertien jaar voor de AKP gekozen. Wie de meerderheid heeft in de stembus heeft het voor het zeggen. Erdoğan blijft het op venijnige wijze herhalen: 'De stembus heeft gesproken.' En de vijftig procent die de laatste keer niet voor hem stemde, moet zijn mond houden. Geen gedoe met coalities. In Erdoğan's Turkije is het: wie niet met de 'wil van de natie' heeft

meegestemd, heeft niks meer te willen of te eisen, die moet zich naar de meerderheid schikken, en zoals Erdoğan zegt: ‘Als het je niet bevalt, vertrek je maar.’

[... ...]

De invulling die Tayyip Erdoğan aan het presidentschap geeft, heeft overeenkomsten met het gedachtegoed van Necip Fazıl. Volgens de oude grondwet, die nog altijd van kracht is, behoort een president boven de partijen te staan, zich niet met het regeringsbeleid noch met de rechterlijke macht te bemoeien. Erdoğan lapt het aan zijn laars. [...]

Democratie is de vijand van het Groot Oosten van Necip Fazıl. Democratie, schrijft hij, is een abjecte westerse, joodse uitvinding en stemt niet overeen met Gods woord. ‘Communisten, joden, proto-joden, vrijmetselaars, CHP’ers, inbrekers, zakkenrollers en moordenaars, die willen democratie omdat ze daarmee de Turkse natie om zeep kunnen brengen. Democratie is niet voor moslims want het heeft geen eeuwigheidswaarde. Het enige wat voor de eeuwigheid staat, is de islam. Alleen de islam is zaligmakend.’ [...]

Wat betreft de rechtspraak is het duidelijk dat Necip Fazıl voor zijn nieuwe maatschappij de oude islamitische wijze van straffen in gedachten heeft [...].

[... ..]

Als premier, en nu als president, steekt Tayyip Erdoğan zijn antisemitisme niet onder stoelen of banken. Zijn jodenhaat is voor iedereen duidelijk, ook al vermijdt hij het woord ‘jood’. Maar als hij beweert dat de ‘rentelobby’ achter de demonstraties van enkele jaren geleden rond het Gezi Park in Istanbul zat, weet men in Turkije wie hij bedoelt.

Afgelopen december hield hij een toespraak waarin hij het had over *het Meesterbrein* dat *complotten* smeedt om Turkije zijn verdiende plaats in de wereld te ontnemen.

[...]

Drie maanden later kwam het pro-AKP-televisiestation *A Haber* met de uitslag van ‘het onderzoek’ naar dat Meesterbrein. Het programma stelde dat de ‘heerschappij van de joden’ al 3500 jaar duurde, vanaf de tijd van Mozes. [...]

[...]

Paranoia is de permanente gemoedstoestand van een behoorlijk deel van de inwoners van Turkije, niet alleen van islamisten, ook van nationalisten, van de Koerdische guerrillabeweging PKK, van ultralinks en van kemalisten – in Turkije is er geen ontsnappen aan. Iets is nooit wat het is. Er zijn altijd engerds die ergens – meestal in Washington en Tel Aviv, vaak ook in Londen – moslims en Turken trachten te manipuleren en erger nog: van de aardbodem te verdrijven. Over

duistere bedreigingen van het vaderland leren Turkse kinderen al op de lagere school. Het natuurlijke gevolg van die waan is intolerantie, discriminatie van minderheden, censuur en despotisme.

Het kan nog gekker. In januari zei president Erdoğan dat alle oorlogen van tegenwoordig voornamelijk tussen moslims gaan en voortkomen uit ‘een geheim plan’ van het Westen tegen de islamitische wereld.
[...]

Zoals dat gaat bij mensen met achtervolgingswaan wordt de tegenstander vergeleken met bacteriën, virussen en besmettelijke ziektes. Erdoğan spreekt ook in termen van griezelige infecties. Zoals over de islamitische prediker Fethullah Gülen en zijn vijf miljoen Turkse discipelen, aanvankelijk zijn bondgenoten, nu zijn aardsvijand: ‘We zullen dat stinkende water dat onze melk heeft bedorven steriliseren, óf door het te koken óf het molecuul voor molecuul te scheiden.’

Erdoğan gelooft niet dat indertijd mensen spontaan de straat op zijn gegaan om te demonstreren voor het behoud van het Gezi Park naast het Taksimplein in Istanbul. ‘Ergens wordt op een knop gedrukt en vervolgens verstoren allerlei illegale organisaties de rust. [... ..] Daar zit altijd een of andere zwarte hand achter, aangestuurd door iets van buiten.’
[...]

Niet alleen voor joden en pseudo-joden maar ook voor christenen is er in het Turkije van Necip Fazıl Kısakürek geen plaats: ‘We moeten maatregelen nemen zodat er in Turkije alleen maar Turken en moslims wonen. We gaan het land zuiveren van alle verraders.’ [...] Wat overblijft is een ‘Turkije gereinigd van alle ondermijnende elementen.’ [...] [... ..]

Necip Fazıl vindt dat die hele periode van twee eeuwen hervormingen en introductie van westers gelijkheids- en vrijheidsdenken tenietgedaan moet worden. ‘Het is gevaarlijker om de islam “te hervormen” dan de islam totaal te verwerpen’, schrijft hij.

Alleen de islam verleent de mens de grootst mogelijke vrijheid omdat ze alles toestaat wat de godsdienst niet heeft verboden. [...] De islam behoeft geen hervorming: ‘De islam heeft geen begin en geen einde. De islam is onveranderbaar.’

De islam zal Turkije sterk maken. Necip Fazıl raadt aan te beginnen met het opvoeden van de jeugd tot mensen die de islam verinnerlijken, vroom zijn, en voor Allah leven. Zo ontstaat er vanzelf een islamitische staat. Elke nieuwe vrome generatie is een spijker die de islam steviger verankert in de maatschappij.

Op die manier is Tayyip Erdoğan opgeleid [...].

‘De islam’, zo leerde de dichter de jonge Erdoğan, ‘regelt op strikte wijze het sociale en het privé-leven van vrouwen. Allah heeft vrouwen geschapen zodat de man niet celibatair hoeft te leven en hij zijn seksuele behoeften kan bevredigen, hij nakomelingen krijgt en zich kan concentreren op de belangrijke zaken van het leven.’ Hij leerde Erdoğan met ‘achting en beleefdheid’ met vrouwen om te gaan, als beloning voor ‘haar kuisheid en deugdzaamheid’. ‘De vrouw vertegenwoordigt de eer van de islamitische maatschappij’, aldus Necip Fazıl.
[... ...]

Zich voortplanten is haar voornaamste taak. De bevolking van Turkije moet snel en hard groeien zodat het land ‘de wereld kan domineren’, aldus Necip Fazıl. Die overtuiging heeft Tayyip Erdoğan ook. Op een Turkse bruiloft sprak hij het nieuwe echtpaar belerend toe: ‘Geboortebeperking is landverraad.’ Ze moesten zo veel mogelijk kinderen krijgen. ‘Jarenlang is er in dit land hoogverraad gepleegd door middel van geboortebeperking’, zei de president. Ze hebben geprobeerd ‘het nageslacht op te drogen’. De goede verstaander weet dat hij met ‘ze’ de seculieren bedoelt.

De president bemoeit zich overal mee: abortus is moord; de keizersnede moet verboden worden. [...]

Voor Necip Fazıl is ‘vrijheid’ niet een doel, het is een middel om het doel van de islamitische staat te bereiken. ‘Vrijheid voor vrouwen’ was lange tijd een belangrijk streven van de AKP. Daarbij ging het om de vrijheid van vrouwen om zich islamitisch te kleden, de haren te verbergen en haar levenstaak als moeder te vervullen. Die ‘vrijheid’ heeft de Turkse vrouw nu dankzij de AKP.

Alleen de islam, schrijft Necip Fazıl, verleent de mens de grootst mogelijke vrijheid omdat ze alles toestaat wat de godsdienst niet heeft verboden. Dat is, naar de mening van Necip Fazıl, heel wat beter dan de abjecte vrijheid die westerlingen willen, namelijk om zich als beesten te kunnen gedragen. ‘Een mens is niet vrij’, schrijft hij. ‘Een hond en een ezel zijn vrij, maar een mens is van de Schepper en is hoger [dan beesten] met hun zinloze “vrijheid”.’

Tayyip Erdoğan onderschrijft dat. Islamisten als hij zien in de vrijheid zoals die omarmd wordt door de Europese Verlichting, en waarin de mens en zijn rationele verstand de maat der dingen zijn, een verdorvenheid. Niet aan de mens maar aan Allah behoort alles te worden afgemeten.